A. Safonov o face pe profetul

În ziua de 16 septembrie curent, cînd Tiraspolul îi avea de oaspeţi pe Serghei Krasavcenko şi încă doi parlamentari din Federaţia Rusă, sosiţi aici să afle ce nu le ajunge celor din partea locului de fac atîta vîlvă, gazeta «Dnestrovskaia pravda» a publicat articolul «Perspectiva», semnat de A. Safonov, care, văzîndu-se cu mandatul de deputat al poporului în buzunar, a dezlănţuit un adevărat război împotriva celor care i-au acordat această mare încredere în Parlamentul Republicii.

«Можем ли мы смириться с потерей Прибалтики, за которую сражались Иван Грозный, Пьотр Первый? Временно — да, ибо страна обессилена, обескровлена, ситуация напоминает 1917 год. Но если говорить о перспективе — это совсем другое дело», — scrie A. Safonov.

Vedeţi ce are în vedere învăţătorul de istorie Safonov, care toată viaţa a predat în şcoală o istorie falsificată, denaturată:

Мы, Иван Грозный... Мы, Пьотр Первый... Мы, Иосиф Виссарионович

şi, la urmă,

Мы, А. Сафонов?

De ce n-ar fi lămurit el ce căutau Ivan Groznîi, Piotr Pervîi şi Iosif Visarionovici în Ţările Baltice, în Polonia, în Basarabia? Nu cumva marea dorinţă de a ferici aceste popoare i-au dus încolo? Şi ce o mai fi însemnînd: «ситуация напоминает 1917 год?». I se pare oare deputatului Safonov, că mai poate fi convins cineva de pe globul pămîntesc de priorităţile şi avantajele «socialismului»? Sînt convins că însuşi autorul articolului nu crede aşa ceva, dar în postura celor, care au dus ţara de rîpă, vrea să fie şi luptă cu înfrigurare pentru aceasta. Gîndiţi-vă şi dumneavoastră: avea omul apartament în oraşul Chişinău (sau poate îl are şi acum), avea de lucru, familia îi era aranjată în capitală, ce altceva îi putea ademeni în Tiraspol, dacă nu postul, cariera? Acum el e un fel de «ministru al învăţămîntului public» al aşa-zisei republici nistrene.

Dar să revenim la articol.

«Мы не можем допустить, чтобы рухнули плоды многовековых трудов, страна оказалась бы вновь отрезанной от Балтики, а Калининградская область оказалась бы уязвимой и открытой для притязаний определенных кругов Германии или той же Литвы. Главное сегодня — побыстрее способствовать переходу в торговле со «странами» Прибалтики на мировые цены и свободно конвертируемую валюту, создать такие условия, чтобы они или сами запросились обратно, или ушли голышом?».

Ne oprim aici, să vedem, ce vrea să spună A. Safonov, cînd zice, că nu poate admite să se destrame «плоды многовековых трудов». Să nu ne ducem mai departe, în altă ţară, şi să vedem, cu ce ne-am ales noi, moldovenii, în urma acestora: ni s-a furat limba, cultura, istoria, ne-au învăţat să lenevim, să bem, adică tot ce e imoral. Mai poate oare să ne convingă acum, că mai avem nevoie de toate acestea? Ştie şi A. Safonov că nu avem nevoie de aşa ceva şi doar alde dînsul au nevoie de noi, de munca şi ascultarea noastră. Astfel de ce s-ar nelinişti atîta, că ţara rămîne din nou «ruptă de la Baltica» şi ca să nu se întîmple aşa, crede «profetul» Safonov, trebuie aplicate mai repede preţurile mondiale în comerţ. Stranie logică, el crede, probabil, că preţurile mondiale vor fi utilizate unilateral, adică cineva va vinde republicilor baltice producţia la preţuri mondiale, iar ultimele o vor vinde pe a lor la preţurile dictate de Safonov. Să fim serioşi!

Şi încă ceva. Ce înseamnă «Калининградская область оказалась бы уязвимой»? Ce, pentru aceasta trebuie numaidecît să cucereşti pămînturile Lituaniei, ca să fereşti pămînturile acestei regiuni de o careva «năvălire»? Regiunea Kaliningrad este un cap de pod, de pe care le pîndeşte primejdia, tot aşa cum şi Moldova are tot dreptul şi temeiul să declare că fabricarea artificială a aşa-ziselor republici, nistreană şi găgăuză, nu-s altceva decît cap de pod pentru violenţă?

Pe cei din Transcaucazia, şi îndeosebi pe cei din Georgia, A. Safonov îi previne că ieşirea din componenţa Uniunii le va aduce mari nenorociri din partea Turciei sau a Iranului:

«Мы же, на мой взгляд, должны рассуждать просто: или мы вас защищаем, но тогда вам необходимо вернуться в лоно Отечества, либо справляйтесь сами с османами и персами».

Original, nu-i aşa? Nu e clar, însă, ce are în vedere A. Safonov cînd spune «Мы». S-ar putea crede că are în vedere Moldova, dat fiind faptul că mai are mandatul de deputat al acestui popor. Moldova, însă, n-a pornit niciodată război împotriva cuiva şi nici n-a făcut declaraţii de dragoste aventurierilor. Sau poate A. Safonov vorbeşte în numele aşa-zisei republici nistrene, dar nu cred să se teamă osmanii sau persanii de forţele armate ale unei formaţiuni politice fluturii.

«Особо следует сказать о Молдавии. Независимость Молдавии — блеф, мираж, прелюдия к безоговорочному присоединению к Румынией. Unirea может произойти как только последний советский солдат покинет пределы Днестровско-Прутского междуречия. Необходимо спасти Гагаузию от расправы кишиневских правителей, отстоять Приднестровье, Северную Украину и Одесскую область от притязаний новоявленных «римлян». Властям Украины следует незамедлительно и самым решительным образом пресечь действия румынских националистов в Черновицкой области».

Iată acum e mai clar, de ce i-a pomenit la început autorul pe Ivan Groznîi şi Petru cel Mare. Iată cîţi ani, cîte secole trebuia să treacă, ca să apară la Tiraspol un strănepot, care să le continue zămislirile imperiale.

B. HIORESCU.

ZONA DE SECURITATE.md